

Förlist

Förförd

trodde sommaren var
gyllene len hud
att bli smekt över
böljande hår
som kastar sig i luften

Förlåt

men min hud vill inte bli kysst
och mina händer är för små
för att orka hålla upp den sten
som är mitt hjärta

Förlorad

det är hål
många små hål
som du skjutit ett i taget
jag trodde jag var osårbar

Förlist

fyllt till bredden tills det kantrat
mitt hjärta är tungt
av vinterns smälta snö

Förlist

alldeles förlist
och sjunkna skepp
seglar inte igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Plumflower med Poeter.se id #17799 innehar upphovsrätten